

БЕЛАРУСКИ УНІВЕРСИТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСИТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

1981

18
ЧЭРВЕНЯ

ЧАЦВЕР
№ 24 (1324)

Выходзіць раз
у тыдзень.

Цана 2 кап.

У РАБОЦЕ

навуковага семінара на тэму «Адкрыццё нуклонных абалонак і перыядычная сістэма нуклідаў» прынялі ўдзел студэнты і супрацоўнікі кафедры ядзернай фізікі. З лекцыяй выступіў прафесар з Масквы І. П. Селінаў.

М. ЛАХВІЧ.

НАРАДА АКТЫВУ

народных кантралёраў БДУ імя У. І. Леніна прысвячалася абмеркаванню задач, пастаўленых XXVI з'ездам КПСС. У спрэчках пасля даклада члена парткома ўніверсітэта Я. М. Тагунова выступілі з канкрэтнымі прапановамі старшыня ГНК хіміфака В. Р. Шлык, старшыня ГНК журфака А. І. Наркевіч і член групы народнага кантролю СКТБ з ВВ П. І. Конюх.

Т. САХАШЧЫК.

ПАДАГУЛЬНЯЮЧАЯ КАНФЭРЭНЦЫЯ

сабрала слухачоў шасці семінараў сеткі вышэйшай партыйнай адукацыі хімічнага факультэта і НДІ ФХП па праблемах міжнароднага руху і пытаннях унутранай і знешняй палітыкі партыі, а таксама гуртка пачатковай партыйнай адукацыі «Ля карты свету». Па тэме «КПСС — авангард савецкага народа» было прачытана 5 дакладаў, якія ахапілі шэраг пытанняў ідэйна-маральнага выхавання савецкіх людзей і задачы ў галіне развіцця эканомікі народнай гаспадаркі.

І. КАПАНОК,
член ідэалагічнай камісіі
партбюро хіміфака і НДІ ФХП.

У АДПАВЕДНАСЦІ

з вучэбным планам гістарычнага факультэта студэнты III курса аддзялення гісторыі рыхтуюцца да архіўнай, музейнай і экскурсійнай практыкі, якая будзе арганізавана ў Цэнтральным дзяржаўным архіве Кастрычніцкай рэвалюцыі і сацыялістычнага будаўніцтва БССР, Белдзяржмузеі гісторыі Вялікай Айчыннай вайны, Цэнтральным дзяржаўным гістарычным архіве г. Мінска і Дзяржаўным музеі БССР, а таксама ў філіялах абласных краязнаўчых музеяў шэрагу гарадоў рэспублікі.

В. КАСМАЧОУ,
кіраўнік практыкі.

ПАДВЕДЗЕНЫ ВЫНІКІ

агляду-конкурсу факультэцкага насценнага друку. Месцы рамеркаваліся наступным чынам: 1 — фізфак, 2 — журфак, 3 — гістфак, 4 — біяфак, 5 — мехмат, 6 — ФПМ, 7 — геафак, 8 — хіміфак, 9 — філфак.

В. ЛАПІКАУ.

КРОК ДА СТАЛАСЦІ

ТАМ, ЗА ДЗВЯРЫМА АУДЫТОРЫЙ, ідзе экзамен. Там цішыня. А на калідоры шчабечуць дзяўчаты. Сёння 3-я група трэцяга курса хіміфака здае арганічную хімію прафесару Леаніду Станіславічу Станішэўскаму. Экзамен не першы ў студэнцкім жыцці, і не апошні. Вядома, хвалююцца. Прымасціўшыся ля сцен, ля вокнаў, апошні раз прабягаюць вачыма канспекты, падручнікі. Адчыняюцца дзверы аўдыторыі, усе кідаюцца да сяброўкі:

— Што атрымала?

— Які білет?

— Ой, дзяўчаты, як я хвалювалася...

А тут, у аўдыторыі, да ста-

ла падыходзіць Аксана Шаўчэнка. Адае залікоўку і бярэ білет.

— Калі ласка, сядайце, — прапануе прафесар.

Хвалюецца Зоя Філіпчык. Нешта ў яе не атрымліваецца. Леанід Станіславіч падыходзіць да студэнткі і моўчкі назірае за ходам разважанняў. Ён знайшоў памылку: Зоя выбрала складаны варыянт адказу.

— А вы паспрабуйце вось гэту формулу, — прапануе прафесар.

Гэта падказка? Не, гэта дапамога. І праз некалькі хвілін яны сядзяць насупраць за сталом. Зоя атрымлівае залікоўку, дзе прафесарскім «аўтографам» зацверджана вышэйшая адзнака: «выдатна».

— Арганічная хімія — навука аб злучэннях вугляродаў — з'яўляецца адным з трох кітоў сучаснай хіміі, — тлумачыць Леанід Станіславіч, — і аб важнасці і значэнні яе для нашага жыцця проста няма неабходнасці многа гаварыць. Універсітэт рыхтуе спецыялістаў для прамысловасці і навукі. Цэлы навучальны год слухалі трэцякурснікі лекцыі, праводзілі лабараторныя заняткі. У наступным семестры, ужо на чацвёртым курсе, у іх таксама лабараторныя практыкумы па курсу неарганічнай хіміі. А гэты экзамен — не проста фіксацыя ў ведамасці пэўнага ўзроўню ведаў студэнтаў у данай галіне. Гэта іх крок да сталасці. А экзаменацыйная адзнака — трываласць гэтага кроку. Дарэчы, многія студэнцкія групы на размеркаванні выбралі кафедру арганічнай хіміі. Гэта ўжо крок значна далей — у жыццё, у будучае.

НА ЗДЫМКАХ: 1. Атрымала залікоўку Алена Браніцкая. Адзнака — «добра». 2. Дыялог «прафесар — студэнт» закончыўся. «Выдатна», вы згодні!» 3. А ў гэтых дзяўчат хвалюючыя мінуты наперадзе.

В. ШАЧАК.
Фота аўтара.

СЛОВА ДА ЧЫТАЧА

НАСУСТРАЧ 60-ГОДДЗЮ

МАВЬЦЬ, амаль кожны, хто трымае зараз чарговы нумар газеты, мае права сказаць: «Мой родны ўніверсітэт...»

Сапраўды, у адных з БДУ звязана ўсё свядомае жыццё. Другія параўнальна нядаўна адчынілі яго дзверы, зрабіўшы першы крок да вялікай навукі. Але, нягледзячы на наш розны ўзрост і неаднолькавыя навуковыя ступені, усе мы — адна сям'я. І, як і ўласціва вялікай, дружнай сям'і, мы збіраемся сустракаць разам знамянальнае свята — гадавіну сталасці, падвядзення вынікаў і ўдасканалення стваральных планаў на будучыню — 60-годдзе БДУ імя У. І. Леніна.

Хочацца, каб свята стала

памятным для кожнага, канцэнтруючы здабыткі ўсіх прайшоўшых гадоў. Як зрабіць яго такім — залежыць ад нас з вамі. Спадзяёмся, што сівавалосыя ветэраны ўніверсітэта, успомніўшы найбольш яркія і знамянальныя падзеі перыяду станаўлення, падкажуць, як увасобіць у дні свята слаўную гісторыю, данесці да тых, хто прыйшоў пасля, незабытую атмасферу гадоў нараджэння. Мы чакаем зацікаўленай і карыснай дапамогі ад студэнтаў слаўных 30-х, гераічных 40-х, працоўных 50-х. Давайце адноўім вашы традыцыі, давайце праспяваем вашы песні, ушануем незабыўныя страты...

Мы ўпэўнены ў гатоўнасці камсамольцаў стваральных

60-х і 70-х сустрэць свята новымі дасягненнямі. Іх ініцыятыва і творчасць, памножаныя на малады энтузіязм сённяшніх выхаванцаў БДУ, — залог поспеху.

Давайце ствараць свята разам. Дасылайце на адрас рэдакцыі свае ідэі і прапановы. Давайце падумаем, як лепш паказаць шлях развіцця БДУ: калектывам асобных факультэтаў прапанаваць прадставіць гісторыю прайшоўшых дзесяцігоддзяў, ці лепш аб гэтым раскажуць выпускнікі адпаведных гадоў? Як найлепш выкарыстаць у маштабе агульнаўніверсітэцкага свята нашы значныя творчыя сілы: агітбрыгады, аргкамітэты тра-

дыцыйных факультэцкіх дзён, мастацкую самадзейнасць?

Хто са студэнтаў 80-х не хацеў бы хоць на нейкі момант, хоць на сцэне праіснаваць слаўным шляхам камсамольцаў папярэдніх гадоў! Даламагчы нам у гэтым абавязаны старэйшыя.

Нам ужо дасылаюць прапановы і пажаданні. Да прыкладу, студэнт з фізфака прапанаваў правесці ў рамках свята бліцтурнір па шашках з нашым выпускніком, чэмпіёнам свету А. Гантваргам. А што прапануеце вы?

Наша агульнае свята — плён калектывных намаганняў сумеснай творчасці. Давайце падумаем разам, як зрабіць яго па-сапраўднаму ўзнёслым, незабыўным.

РУЖОВЫ РАНАК

РАДИСЛАВ ЛАПУШИН

И в глазах утонула звезда.
Оторвалась, откликнулась.
Нету!
А другие пустынному небу
Не заменят ее никогда.

Всем по капле, всего по глотку.
Исчезая, она отдавала.
Но вода не бежала к песку,
И заблудшим огня не хватало.

Я держу на ладони слепца.
Что случилось с тобою,
светило?
Это мать потеряла птенца.

Это ветром его уронило.
Вечерело. Поле угасало.
А за полем небо начиналось.
Мне дорога близкою

казалась.
А тропа в тумане пропадала.
И звезда из чистого
кристалла
На моей ладони умещалась
И ее как будто не касалась,
Только дальним светом
обжигала.

ГАЛИНА ПАХОЛКА

Соннае сонца крочыць
Праз зорныя ўсхліпы раці,
А я абуджаю вуліцы
Гукам крокаў сваіх.

Ды аддаюцца крокі
У сэрца маё бумерангам,
Сто раз паўтораным рэхам
Слоў і ўчынкаў маіх.
Вось гэты азваўся болям,
Ударыў крыўдаю нечай,
Другі — жаўруковай радасцю,
Песняй дэбра прагучаў,
Як слёзы, празрыстым
туманам...

Трэці — упаў на плечы,
Чацвёрты — пяшчотай белай
На крылах зімовых мар.
Іду па вясновай вуліцы,
Іду, рассыпаю крокі,
Быццам чародку птушак,
Пускаю ў першы палёт,—
У сэрцы такая музыка,
Што страшнавата трохі,—
Чым жа яны адзавуцца?..
Якім будзе іх зварот?..

ТАЦЦЯНА САПАЧ

Дайце мне цішыні!..
Не спыняйце гадзіннік,
Не завязвайце глоткі гримотам,
Не чапайце — хай голасна
скардзіцца сінеч,
Што над вухам равуць
самалёты.

Шэпт — уголас, і думкі —
уголас!.. Гучней!!!
Сны і цені — уголас, уголас!..
Стогалосна сцвярджайце, што
вы... Толькі мне —
Ці-шы-ні!.. Я знясілена-квола
На святанні прашу, як галодны
скарынку —
Цішыні: стаць дарослай і
слабаю,

Каб пачуць і адчуць —
узлятаюць фламінга,
Белы пух пакідаючы яблыням!..
* * *
Святла!.. І ветру!..
і вясна зрывае
Снягоў азызлых брудныя бінты.
Прастрэная сонцам, ажывае.
Ды ў зрэнках здрады халадок
застыў.

Адчую кожнай найдрабнейшай
клеткай —
Жыву!.. Вясна — і новая дарога.
І хутка ўжо на скронях
у планеты
Блакітнай жылкай запульсую
Волга.

Мы очищаемся по временам
благодаря деревьям и цветам,
благодаря лучам на росных
травках
и щебетанью птиц в лесных
дубравах.

Мы очищаемся по временам,
благодаря и прозе и стихам,
но то лишь очищение долго-
вечно,
которое всех больше человечно

АЛЛА МОЗАЛЕВСКАЯ

ПОСЛЕДНИЙ СНЕГ

Как много снега, странно:
очень много
в лесу озябшем, но по-
мартовски лучистом.
Последний, уходящий и
недолгий,
Но все-таки на удивление
чистый.

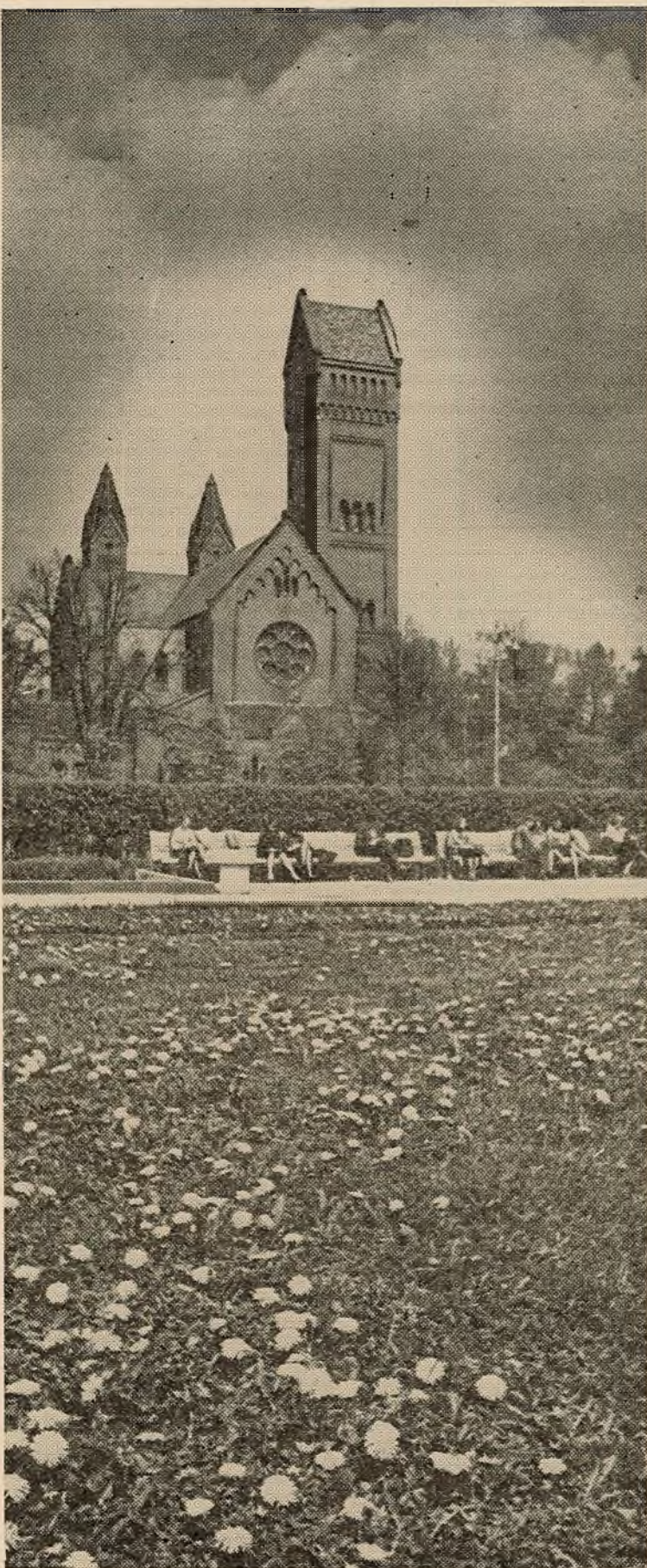
Ладонью теплой я его
коснусь.
И он ответит мягким, легким
блеском,
И кажется, что я пришла к
огню,
пройдя за день пешком все
перелески.

А вскоре он навек исчезнет,
И обнажится лес, валежник,
На месте, где горел огонь,
И где была моя ладонь—
Появится подснежник.

ЭТЮД

Я просыпаюсь. В доме тихо.
Хотя бы звук. Ни одного.
Сестренка спит,
раскинув руки широко.
И исчезают в тишине ночные
скрипы.

Витает сумрак.
В предраассветных сполохах
ловлю я лучик будущего дня.
А ночь стоит у двери, у окна,
Томимым ожиданием окутает
портреты в комнате, бумаги
и меня.

Горад, дзе ты вучышся...

Фотаэцюд А. Стадуба.

«Я был вчера в огромном
городе,
где совершенно нет людей,
И в каждом доме вместо окон
Я видел только зеркала».

А в городе моем людей полно.
Но так порой недостает тепла.
И я брожу по городу один.
Глаза прохожих — словно
зеркала,
в которых отраженья лиц и
спин
других, которым тоже все
равно,
что отражать — сияние звезды
или на куртке грязное пятно.

На зеркалах отсутствуют следы.
Им от природы это не дано.

Но мы ведь люди, а
не зеркала! —
кричу я веренице лиц и спин.
Я понимаю, что у вас дела:
спешите вы домой или
в магазин,
(где, кстати, тоже дефицит
тепла),
или в кино боитесь опоздать,
куда вчера вы пригласили ту,
с которой, как два зеркала,
опять
друг в друге отразите пустоту.
Спешите все увидеть и узнать,
везде успеть и преуспеть
во всем.
Но в этой жизни все
не охватить.
И вам придется только
отражать,
отсвечивать звезду, а
не светить,
и создавать обманчивый
объем.

А как порой недостает тепла!..
И я мечтаю камень отыскать,
чтобы разбить все эти зеркала,
чтоб было каждому из нас
дано
не отражать, а просто ощущать,
проникнуть в пламя и стереть
пятно
с того, кому недостает тепла...

ВЛАДИМИР СЕМЕНЧИК

КАРТИНА НА СТЕКЛЕ

На автобусном стекле
гармоничные узоры.
Посреди узоров грубо
отпечатана ладонь.
Почему же пассажиры
на ладонь вначале смотрят,
а потом уж замечают,
что она на снежном фоне
мёртвых сказочных лесов?..
Вероятно, в подсознании
все они воспринимают
этот грубый отпечаток
человеческой руки,—
как прекрасный, вечный символ
утверждения превосходства
человеческих творений
над твореньями природы.
Человек творит со страстью,
а природа холодна.

**БЕЛАРУСКИ
УНІВЕРСІТЭТ**

Ордэна Працоўнага Чырвонага
Сцяга друкарня выдавецтва ЦК
КПБ.

18 чэрвеня 1981 г.
Заказ 1045. АТ 02337.

220080 МІНСК-80, УНІВЕРСІ-
ТЭЦКІ ГАРАДОК, ГЕАГРАФІЧ-
НЫ КОРПУС, п. 14.
ТЭЛЕФОН 20-68-27.

Рэдактар

В. П. ВАРАБ'ЁУ